

са яви пѣкой даровитъ мѣжъ, който да издигне Турція отъ умаломощеното ѝ състояніе. За такъвъ са избра Мустафа Кюпрюлю, братъ на Ахмеда, и му са даде везирството и свързаната съ тозъ чинъ власть.

Този мѣжъ са залови да въведе общи прѣобразованія безъ да прибѣгва на насилни срдѣства, както бѣше правилъ баща му. Най-напрѣдъ той са погрыжи да напълни хазната съ пары, каквото да има срдѣства да продължава войната. За туй той тури редъ въ събираньето на данъцитѣ, закрѣпи цѣната на монетитѣ, стопи излишнитѣ сѣдове на царския палатъ и, за да покаже примѣръ, пожъртува и своитѣ. Съ туй заедно той работи и за уздравяваньето на подчиненіето на войската.

Подиръ туй той издаде проглашеніе къмъ войскитѣ и направи въззванье къмъ честта и къмъ религіозното чувство на всичкитѣ вѣрны. Туй проглашеніе направи голѣмо дѣйствиe и събра подъ прѣпорцитѣ му безбройна войска.

Кюпрюлю Мустафа е първийтъ господарственый чловѣкъ въ Турція, който унищожилъ всичкитѣ прѣпятствія на търговията и я обевилъ за съвършенно свободна. Съ своитѣ мудры мѣрки той подигналъ пакъ могуществото на Султана и привлѣче благословітѣ на населеніето. Той бѣше правъ Мухаметанинъ и строгъ бранителъ на Курана. Той знаи да даде облекченіе на туреката войска и да направи да го обичать всички. Той умѣи да запази Морея за Турція, като ѝ назначи Гръкъ князь за управителъ. При тѣзи успѣхи на политиката си, Кюпрюлийтъ притурилъ и други на военнитѣ си способности. Той повърналъ на Държавата Драгоманъ, Видинъ, Нишь, Семендрія и Бѣлградъ, които бѣхж паднали въ рѣцѣтъ на Австрійцитѣ.

Като пое прѣводителството на войскитѣ, Мустафа нападналъ на Австрійцитѣ и ги изгони изъ Сърбія. Той отиде подиръ тѣхъ въ Унгарія и покори всички онѣзи мѣста, които бѣхж отпѣли Австрійцитѣ въ тѣзъ послѣдня война.

Въ туй врѣме на вѣтрѣшни и вѣншни тържества Сюлейманъ умрѣ (1691), като остави прѣстола на Ахмеда 2й.